

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/317/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312215369
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Šramková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1312215369.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľky: J. M. J., L.. XX.XX.XXXX, J. V. X, J., zastúpená: JUDr. Dušan Noskovič, advokát, so sídlom Ružová dolina 7, Bratislava, proti odporcom: 1/ G. M., L.. XX.XX.XXXX, J. D.Á. X, J.O.S., zastúpený: Mgr. Eva Bognárová, advokátka, so sídlom Krížna 17, Bratislava, 2/ W. Y. M., L.. XX.XX.XXXX, J. D. XXXX/XXB, J., o určenie neplatnosti právneho úkonu relatívne neplatného, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III v Bratislave, č.k. 14C/194/2012-57 zo dňa 26.02.2013, do výroku o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti sa m e n í tak, že odporcovia 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľke na účet právneho zástupcu trovy konania v čiastke 200,52 Euro, do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia.

Navrhovateľke sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že navrhovateľka návrhom doručeným súdu dňa 10.10.2012 sa domáhala určenia, že Zmluva o zriadení záložného práva spísaná dňa 17.07.2012 medzi odporcom 1/ ako záložcom a odporcom 2/ ako záložným veriteľom uzatvorená na zabezpečenie pohľadávky, vyplývajúcej z ústnej zmluvy o pôžičke zo dňa 16.03.2012 je relatívne neplatná. Dňa 26.02.2013 pre otvorením pojednávania vo veci samej, navrhovateľka vzala návrh na začatie konania späť v celom rozsahu a žiadala, aby súd konanie zastavil. Súd s ohľadom na prejavenu vôľu navrhovateľky nekonat' o podanom návrhu, postupoval v súlade s ustanovením § 96 O.s.p. a konanie vo veci zastavil. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Proti tomuto uzneseniu v časti týkajúcej sa nepriznania náhrady trov konania podala odvolanie navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 20.03.2013. Uviedla, že Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, ktoré tvoria súčasť nevyporiadaného BSM uzavrel odporca 1/ so svojou matkou, odporkyňou 2/, bez vedomia a súhlasu navrhovateľky, rovnako bez jej súhlasu podal návrh na vklad záložného práva k nehnuteľnostiam na Správe katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu. Keďže záložca podal návrh na založenie nehnuteľností patriacich do BSM, navrhovateľka sa na základe výzvy správy katastra oznámením zo dňa 01.10.2012, zaslaným záložcovi a záložnému veriteľovi (a preukázaným Správe katastra), s poukazom na § 40a a § 145 OZ, dovolala neplatnosti zmluvy a zriadení záložného práva a následne dňa 10.10.2012 podala na súde návrh na vyslovenie neplatnosti predmetnej záložnej zmluvy. Na základe týchto krokov navrhovateľky Správa

katastra konanie o návrhu na vklad záložného práva prerušila. Navrhovateľka o údajnej pôžičke vo výške 20 000 000,- Sk nebola Petrom Osuským upovedomená ani pri jej uzavretí, ani v ďalšom období počas trvania manželstva a tieto prostriedky sa nikdy nedostali do jej dispozičného oprávnenia. Tvrdenie odporcov 1/ a 2/ o existencii takejto pôžičky bolo účelové a špekulatívne, vedené snahou odporcu 1/ znížiť hodnotu majetku patriaceho do BSM, ktorý doteraz nebol vyporiadany a získať neoprávnený majetkový prospech. Po rozhodnutí správy katastra o prerušení konania o návrhu na vklad záložného práva pristúpili odporcovia 1/ a 2/ dňa 15.02.2013 k Dohode o odstúpení zmluvných strán od Zmluvy o zriadení záložného práva uzavretej dňa 17.07.2012 a následne dňa 18.02.2013 predložili odporcovia Správe katastra pre hlavné mesto SR späťvzatie návrhu na zápis záložného práva k nehnuteľnostiam a žiadosť o zastavenie konania č. 16890/12 zo dňa 18.07.2012. Odstúpením odporcov od zmluvy o zriadení záložného práva a späťvzatím návrhu na vklad záložného práva odpadol dôvod žaloby, a preto navrhovateľka na pojednávaní dňa 26.02.2013 vzala späť svoj návrh na začatie konania v celom rozsahu. Poukázala na to, že s rozhodnutie súdu prvého stupňa o trovách konania vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedla, že trovy konania sú povinní uhradiť odporcovia. Preto si v súlade s ust. § 146 ods. 2 O.s.p. uplatňuje náhradu trov konania. Žiada, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa trov konania zmenil tak, že navrhovateľke prizná náhradu trov konania vo výške uvedenej v prílohe späťvzatia návrhu.

Krajský súd ako súd odvolací podľa § 10 ods. 1 O.s.p., preskúmal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je dôvodné.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V danom prípade sa dôvodnosť podania žaloby posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, ak by nedošlo k späťvzatiu žaloby, ale to, či žalovaný (odporca) splní to, čoho sa žalobca (navrhovateľ) domáha, a len preto vezme žalobu späť.

Zavinenie je možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo potom by šlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť nároku vo veci samej. Preto ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska platí (ak nejde o prípad § 146 ods. 2, veta druhá), že zavinil, že konanie muselo byť zastavené a je preto povinný nahradiť náklady konania odporcovi.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľka vzala návrh na vyslovenie neplatnosti právneho úkonu relatívne neplatného späť pre správanie sa odporcov 1/ a 2/, nakoľko odstúpením od zmluvy o zriadení záložného práva a späťvzatím návrhu na vklad záložného práva odpadol dôvod žaloby, pretože dosiahla účel žaloby tým, že odporcovia 1/ a 2/ odstúpili od zmluvy o zriadení záložného práva. Na základe uvedeného odvolací súd konštatoval, že návrh na začatie konania bol podaný dôvodne. Odporcovia 1/ a 2/ tým, že odstúpili od zmluvy o zriadení záložného práva a späťvzatím návrhu na vklad záložného práva zavinili, že navrhovateľka vzala späť návrh na začatie konania. Súd prvého stupňa konanie zastavil. Keďže navrhovateľka pre správanie odporcov 1/ a 2/ vzala späť svoj návrh, ktorý bol podaný dôvodne, trovy konania sú povinní zaplatiť odporcovia 1/ a 2/. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa nesprávne postupoval, keď rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Pokiaľ ide o dôvodnosť žaloby, je možné konštatovať splnenie toho, čoho sa domáhala navrhovateľka v žalobe, teda, že odporcovia 1/ a 2/ odstúpili od zmluvy o zriadení záložného práva. Preto z procesného hľadiska bola žaloba podaná dôvodne.

Navrhovateľka prostredníctvom právneho zástupcu vyčísliła trovy konania v prílohe Späťvzatia návrhu na začatie konania na vyslovenie neplatnosti právneho úkonu relatívne neplatného, predloženého súdu prvého stupňa na pojednávaní dňa 26.02.2013. Odvolací súd podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. priznal navrhovateľke náhradu trov konania podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. v platnom znení. Trovy prvostupňového konania priznal za 2 úkony právneho zastúpenia (príprava a prevzatie zastúpenia,

podanie žaloby) v hodnote jedného úkonu 58,69 Eur s paušálnou náhradou 2 x 7,63 Eur, a za 1 úkon právneho zastúpenia (späťvzatie žaloby zo dňa 25.02.2013) v hodnote jedného úkonu 60,07 Eur s paušálnou náhradou 1 x 7,81 Eur, teda spolu sumu 200,52 Eur (177,45 Eur + 23,07 Eur).

Odvolací súd nepriznal navrhovateľke uplatnenú náhradu trov právneho zastúpenia za zaslanie oznámenia zo dňa 01.10.2012 odporcom 1/ a 2/ o dovolaní sa neplatnosti právneho úkonu, nakoľko tento úkon právnej pomoci bol vykonaný ešte pred podaním žaloby na súd (žaloba bola podaná dňa 8.10.2012), a tento úkon právnej služby nie je úkonom, ktorý by mal byť považovaný za úkon právnej služby v zmysle Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Odvolací súd z týchto dôvodov uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 a § 142 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľka mala v odvolacom konaní úspech, trovy si neuplatnila, a preto jej odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.